

Esîr-i zülfünüm kâkül perîşân bir efendimsin Dil-i dîvâneme zencîre-zen sâhib-kemendimsin Kolun sal boynuma ey gül-beden, ağyâre dağ olsun Hamâil-veş benim sen merz-i cânım, sîne-bendimsin Gerek cevrinle mahzûn et gerek lûtfun ile memnûn Gerek ağlat, gerek güldür, efendimsin, efendimsin